

**УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ФАКУЛТЕТ ЗАШТИТЕ НА РАДУ У НИШУ
ИЗБОРНОМ ВЕЋУ**

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УНИВЕРЗИТЕТ У НИШУ
ФАКУЛТЕТ ЗАШТИТЕ НА РАДУ У НИШУ

Бр. 01-59/2
28.02. 2020 г.

Одлуком Научно-стручног већа за друштвено-хуманистичке науке бр. 8/18-01-001/20-019 од 04.02.2020. године именована је Комисија за писање извештаја за избор једног наставника у звање доцент за ужу научну област Филолошке науке – англистичка филологија на Факултету заштите на раду Универзитета у Нишу, и то у следећем саставу:

1. др Татјана Пауновић, редовни професор
Филозофског факултета у Нишу, председник
(научна област: Филолошке науке, ужа научна област: Англистичка лингвистика),
2. др Даница Пиршл, ванредни професор
Факултета спорта и физичког васпитања у Нишу, члан
(научна област: Филолошке науке, ужа научна област: Друштвене и хуманистичке науке у спорту и физичком васпитању, предмет: Енглески језик),
3. др Милош Тасић, доцент
Машинског факултета у Нишу, члан
(научна област: Филолошке науке, ужа научна област: Енглески језик).

На основу увида у примљену документацију, Комисија констатује да се на конкурс, који је објављен 15.01.2020. године у листу Националне службе за запошљавање *Послови*, пријавио један кандидат – др Предраг Никетић.

Комисија констатује да је кандидат др Предраг Никетић поднео сву потребну документацију. На основу прегледане документације, Закона о високом образовању Републике Србије, Правилника о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу и Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу, Комисија подноси Изборном већу Факултета заштите на раду у Нишу следећи

ИЗВЕШТАЈ

1. БИОГРАФСКИ ПОДАЦИ И ПОДАЦИ О ПРОФЕСИОНАЛНОЈ КАРИЈЕРИ

1.1. Лични подаци

Др Предраг Никетић рођен је 27.05.1981. године у Нишу, где и данас живи.

1.2. Подаци о досадашњем образовању

Др Предраг Никетић дипломирао је на Филозофском факултету у Нишу 2003. године, с просечном оценом 9,26, чиме је стекао назив дипломирани филолог за енглески језик и књижевност.

Научни степен доктора филолошких наука стекао је 2018. године одбраном докторске дисертације под називом *Теорија релеванције и језички хумор у енглеским и српским вицевима типа питање/одговор* на Филолошком факултету Универзитета у Београду, под менторством др Борка Ковачевића, ванредног професора Филолошког факултета у Београду, и пред комисијом коју су уз ментора чинили и др Весна Половина, редовни професор Филолошког факултета у Београду, председник, др Зорка Кашић, редовни професор у пензији Факултета за специјалну едукацију и рехабилитацију у Београду, члан, и др Наталија Панић Церовски, ванредни професор Филолошког факултета у Београду, члан.

Осим енглеског, познаје и француски језик.

1.3. Професионална каријера

Први радни однос др Предраг Никетић засновао је у Гимназији „Стеван Сремац“ у Нишу, где је био запослен од децембра 2003. до фебруара 2004. године на радном месту професор-приправник енглеског језика. На Филозофском факултету у Нишу, Депарتمان за англистику, био је у радном односу од фебруара 2004. до септембра 2004. године на радном месту сарадник у настави, у оквиру којег је био ангажован за извођење вежби на предметима Енглески језик 1 (Use of English 2) и Енглески језик 2 (Translation).

Данас се налази у радном односу на Факултету заштите на раду у Нишу, и то од новембра 2008. године у звању сарадник у настави за ужу научну област Филолошке науке – англистичка филологија, од јануара 2011. године у звању асистент, а од децембра 2018. у звању асистент са докторатом за наведену ужу научну област. Као сарадник у настави, асистент и асистент са докторатом, био је ангажован за извођење наставе на предмету Енглески језик на основним академским и мастер академским студијама.

2. ПРЕГЛЕД НАУЧНОГ И СТРУЧНОГ РАДА

2.1. Радови објављени пре петогодишњег периода у односу на датум расписивања конкурса за избор у звање доцент

Рад на међународном научном скупу штампан у целости или изводу

1. Niketić, P. (2007). The Importance of Source Culture in Film and TV Subtitled Translation. In Rasulić, K. and I. Trbojević (eds.), *Proceedings of ELLSII75: English Language and Literature Studies: Interfaces and Integrations, International Conference to Mark the 75th Anniversary of the English Department, Faculty of Philology, University of Belgrade*, Vol. III. pp. 361–369. Belgrade: Faculty of Philology, University of Belgrade. ISBN 978-86-86419-18-7 **M33**

Поглавље у монографији националног значаја

1. Niketić, P. (2014). Labov, Vilijam. Granice reči i njihovih značenja (P. Niketić, prevod) [orig. William Labov – The Boundaries of Words and Their Meanings]. U: *Jezik i saznanje: hrestomatija iz kognitivne lingvistike*, uredile Katarina Rasulić i Duška Klikovac; [prevod Predrag Niketić ... [i dr.]]. Beograd: Filološki fakultet, 2014, str. 11–44. ISBN 978-86-6153-238-2 **M45**

2.2. Радови објављени у периоду од претходних пет година од дана објављивања конкурса за избор у звање доцент

Рађ у националном часопису међународног значаја

1. Niketić, P. (2019). Social Harm(lessness) of Gender Humour: Critical Analysis of Gender-Disparaging Verbal Humour. *Teme*, Vol. 43, No. 3, pp. 827–838. ISSN: 1820-7804 <https://doi.org/10.22190/TEME160126050N> **M24**

Рађ на међународном научном скупу штампан у целости или изводу

1. Niketić, P. (2018). Use of Personal Names in English and Serbian Canned Jokes. *The Sixth International Congress – Applied Linguistics Today – Language, Literature and Interdisciplinarity (ALT6): Book of Abstracts*, p. 35, Belgrade: Faculty of Philology, University of Belgrade. ISBN 978-86-6153-542-0 **M34**

Радови у часописима националног значаја

1. Niketić, P. (2016). Evidentiality in English and Serbian Quality Daily Press. *Facta Universitatis, Series: Linguistics and Literature*, Vol. 14, No. 1, pp. 41–61. ISSN 2406-0518 **M51 (h-index: 1)**
2. Niketić, P. (2018). Analiza konverzације i интеракција u kasnovеčеrњim televiziјskim tok šou emisijama: primeri srpske i američke emisije. *Analі Filološkog fakulteta*, Vol. 30, No. 2, pp. 203–234. ISSN 0522-8468 <https://doi.org/10.18485/analiff.2018.30.2.11> **M51**

Одбрањена докторска дисертација

Niketić, P. (2018). Teorija relevancije i jezički humor u engleskim i srpskim vicevima tipa pitanje/odgovor (Doktorska disertacija). Filološki fakultet, Univerzitet u Beogradu. **M70**

Рађ у часопису без категорије

1. Niketić, P. (2019). Conceptual blending in English and Serbian question-and-answer jokes: cultural transfer issues. *European Journal of Humour Research*, Vol. 7, No. 4, pp. 106–124. <http://dx.doi.org/10.7592/EJHR2019.7.4.niketic> (časopis indeksiran na ERIH PLUS listi <https://dbh.nsd.uib.no/publiseringskanaler/erihplus/periodical/info.action?id=486148>)

Излагање на међународном научном скупу (усмено саопштење)

1. Niketić, P. Use of Personal Names in English and Serbian Canned Jokes. *The Sixth International Congress – Applied Linguistics Today – Language, Literature and Interdisciplinarity (ALT6)*. 12–13 October 2018, Belgrade, Faculty of Philology, University of Belgrade. (приложен доказ)

3. АНАЛИЗА НАУЧНИХ РАДОВА КАНДИДАТА

Комисија је у складу с чланом 3 Ближих критеријумима за избор у звање наставника Универзитета у Нишу (Гласник Универзитета у Нишу, бр. 3/2017, 7/2017, 5/2018, 1/2019, 2/2019) анализирала радове од значаја за развој уже научне области за коју се врши избор, у периоду од пет година до расписивања конкурса.

3.1. Анализа радова

Главна област научног интересовања др Предрага Никетића, којом се бави у неколико објављених радова као и у својој докторској дисертацији, јесте лингвистичка прагматика, а посебно специфична област вербалног хумора и њени прагматички аспекти. Научне радове кандидата одликује како веома широко и исцрпно теоријско утемељење, тако и избор релевантних аналитичких метода како би се теоријске поставке адекватно примениле на различит језички материјал. Већина ових истраживања смештена је у контрастивни контекст поређења српског и енглеског језика. Такође, у више радова аутор изводи импликације и до друге главне области свог академског интересовања, а то је примењена лингвистика, укључујући како превођење тако и наставу енглеског као страног језика у српском контексту.

Рад *Evidentiality in English and Serbian Quality Daily Press* [Евиденцијалност у озбиљној дневној штампи на енглеском и српском језику] представља контрастивно истраживање дискурса, са циљем да се испита лингвистички концепт евиденцијалности, који још увек нема стандардну дефиницију у лингвистици, као и његов однос с епистемичком модалношћу и његова језичка реализација у енглеском и српском језику, у конкретном корпусу из дневне штампе на двама језицима. Циљ рада било је одређивање релевантних међујезичких сличности, односно разлика између енглеских и српских израза евиденцијалности употребљених у „озбиљном“ новинарском дискурсу, путем контрастивне анализе различитих маркера евиденцијалности из одабраног корпуса. У методолошком смислу, евиденцијалност се третира и као граматичка и као функционална категорија. Тематско ограничење корпуса на чланке посвећене вестима из света објашњено је тиме што већа једнообразност примера обезбеђује објективнију контрастивну анализу. Резултати анализе корпуса показали су значајно преклапање синтаксичких структура и семантичких својстава међу маркерима рапортивне евиденцијалности у енглеском и српском новинарском дискурсу. Стога се може рећи да ово истраживање представља важан допринос дефинисању концепта евиденцијалности у лингвистици, и одличан пример контрастивне анализе дискурса засноване на једном савременом теоријском концепту.

У раду *Analiza konverzације i interakcija u kasnovječernjim televizijskim tok šou emisijama: primeri srpske i američke emisije* примењена је анализа конверзације, метода која испитује људски говор у интеракцији друштвене свакодневнице, на проучавање дискурса говора-у-интеракцији у ток шоу телевизијским емисијама, где су гости познате личности и које имају за циљ да забаве гледаоце. Представљени су основни теоријски постулати анализе конверзације уз неке од релевантних појмова, као и кратак историјат проучавања. Посебан одељак посвећен је ток шоу жанру, који се одређује као део јавног дискурса, али који садржи и елементе приватног, односно свакодневног говора. Као један облик интервјуа, ток шоу интеракција сматра се врстом институционалног говора, али поседује и неинституционални карактер, јер је интеракција често примерена свакодневном говору, па је ток шоу интеракција окарактерисана као полу-институционални говор. Извршена је компаративна анализа примера ток шоу емисија у којима су интервјуисани Новак Ђоковић у српској емисији „Вече са Иваном Ивановићем“ и америчкој емисији „Сопан“. За интервјуе је урађена транскрипција према видео садржају доступном на интернету. Значај овог истраживања огледа се, између осталог, и у чињеници да је анализа конверзације, веома заступљена у савременим лингвистичким истраживањима у свету, у домаћем

научном контексту још увек веома ретка. И овај рад сведочи о опредељености кандидата за истраживање веома актуелних лингвистичких питања и приступа.

Већина радова др Предрага Никетића посвећена је истраживањима у области хумора. На пример, у раду *Conceptual blending in English and Serbian question-and-answer jokes: cultural transfer issues* [Појмовна интеграција у енглеским и српским вицевима типа питање/одговор: потешкоће приликом културног трансфера] анализирани су вицеви у форми питање/одговор на енглеском и српском језику, и то помоћу когнитивнолингвистичког теоријског оквира појмовне интеграције, која се заснива на менталним просторима. Такође, резултати су изведени до примењенолингвистичких импликација, овога пута у домену превођења. Циљ анализе био је да се прикаже како се англо-америчка култура, која је доминантна и најпознатија инострана култура у Србији, одражава на хумор како на енглеском тако и на српском језику. Показано је како вицеви на енглеском језику могу да на нивоу културе буду разумљиви и потенцијално духовити српској публици која не познаје довољно енглески језик, осим у случају непремостивих лингвистичких препрека, попут непреводивих игара речи. Изабрани српски вицеви показују међукултурно спајање, јер садрже елементе и из англофоне и из српске поп културе, али их је тешко учинити доступним публици из англофоног подручја, због потешкоћа не само приликом културног, већ у овом случају и приликом лингвистичког трансфера. Потешкоће се тичу превођења вицева, које је отежано или лингвистичким, или културним, или обама аспектима. Анализа је показала да је појмовна интеграција корисно средство за адаптацију културних и лингвистичких баријера ради добијања преводâ вицева који су у мањој или већој мери прихватљиви.

Примењенолингвистичке импликације које се тичу наставе енглеског као страног језика изведене су, пак, у раду *Use of Personal Names in English and Serbian Canned Jokes* [Употреба личних имена у готовим вицевима на енглеском и српском језику]. Аутор анализира различите лингвистичке стратегије које се користе за хумористично манипулисање личним именима у енглеским и српским „готовим“ вицевима (енг. *canned jokes*). Циљ анализе био је да се утврде језички аспекти који се експлоатишу зарад хумора, како би касније могли да се примене у подучавању односно настави енглеског или српског као страног језика. Резултати су показали да се у оба језика манипулише властитим личним именима, а у српским вицевима и презименима, да би се дошло до поенте вица (енг. *punchline*). Енглески вицеви су у форми питање/одговор, а српски вицеви су формулаични изјавни једноредни вицеви (енг. *one-liners*). Међутим, значења личних имена нису инхерентно хумористична, већ се у вицевима ослањају на лексичку двосмисленост, која укључује семантички и синтаксички аспект. Међу анализираним вицевима на оба језика као примарни извори хумористичне двосмислености идентификовани су хомофонија као стратегија и именице као предмет манипулације. Уочено је да за тумачење српских вицева није довољно лексичко раздвоначавање, већ су неопходне и друге прагматичке инференцијалне стратегије, конкретно синтаксичко раздвоначавање и комплетирање, што указује на значај заступљености ширег спектра прагматичких стратегија у настави страног језика.

Интердисциплинарни приступ лингвистичким питањима којима се др Предраг Никетић бавио одлично илуструје рад *Social Harm(lessness) of Gender Humour: Critical Analysis of Gender-Disparaging Verbal Humour* [Друштвена (без)опасност родног хумора: критичка анализа родно-омаловажавајућег језичког хумора], у коме он своју прагматско-лингвистичку перспективу шири и на релевантна социолингвистичка питања. Наиме, у овом раду он нуди критичку анализу проблема родне

дискриминације и стереотипа родних улога и идентитета у родно-омаловажавајућем хумору. Представљена су истраживања у оквиру студија хумора, студија рода и лингвистике као покушај да се одговори на питање да ли родно-омаловажавајући хумор може да ствара али и да јача стереотипе карактеристичне за родну дискриминацију. Уочено је главно питање за које још увек не постоји јединствен одговор међу истраживачима, а то је да ли овакав хумор треба цензурисати, што опет зависи од одговора на питање да ли овај хумор сам по себи врши родно раслојавање или оно пак зависи од других фактора. Утицајне теорије хумора, као и релевантне теорије из домена родних студија заједно су послужиле као оквир за критичку анализу родног омаловажавања у вицевима. За подлогу анализе узети су англо-амерички и српски културни родни обрасци, који су поређени помоћу кратких „готових“ вицева (енг. *canned jokes*) на енглеском језику, конкретно на основу њихове преводивости на српски језик. Стога се може рећи да ово истраживање кандидата представља веома добродошао допринос интердисциплинарном проучавању једног веома значајног друштвеног питања.

3.2. Анализа докторске дисертације

У докторској дисертацији *Теорија релеванције и језички хумор у енглеским и српским вицевима типа питање/одговор* др Предраг Никетић бавио се контрастивном анализом прагматичких процеса у енглеском и српском језику, у домену хумора као изузетно комплексног, динамичног и вишеслојног типа комуникације, а у оквиру теорије релеванције као опште теорије комуникације коју су формулисали Дан Спербер и Дирдри Вилсон. Конкретно, испитивани су прагматички процеси остваривања хумористичног ефекта енглеских и српских вицева типа питање/одговор у текстуалном облику, као и прагматички процеси њиховог успешног разумевања од стране читаоца, те, коначно, и анализа преводивости ове специфичне језичке форме. У анализи је коришћена класификација вицева коју је дао Франциско Јус, према типовима и начину постизања хумористичног ефекта. Анализа преводивости енглеских и српских вицева такође се ослањала на прагматичке механизме остваривања хумористичног ефекта.

Полазећи од Јусове типологије вицева унутар теорије релеванције, циљ је био да се утврде прагматички процеси остваривања хумористичног ефекта вицева типа питање/одговор на српском и енглеском језику и прагматички процеси њиховог успешног разумевања, као и да се утврде сличности и разлике датих параметара између два језика, у складу с постојећим сличностима и разликама између два језика али и две културе. У делу посвећеном превођењу вицева, циљ је био да се превазиђе проблем непреводивости вицева, који је најистакнутији проблем у превођењу хумора уопште.

Прва хипотеза била је да теорија релеванције може да објасни како универзалност хумористичног ефекта и тумачења хумора на енглеском и српском језику, тако и одсуство хумористичног ефекта у међујезичком тумачењу ових вицева, што се везује за проблем (не)преводивости. Друга хипотеза била је да утврђене сличности и разлике међу вицевима типа питање/одговор у енглеском и српском језику кроз оквир теорије релеванције могу да прошире избор прагмалингвистичких механизма за остваривање хумористичног ефекта: с једне стране, механизма који су типични за сваки језик појединачно, а с друге стране, механизма који су применљиви у оба језика, што би могло да продуби знање о овим двама језицима и културама.

У формалном смислу, дисертација др Предрага Никетића веома је ефикасно организована око главне теме и циља, и садржи све неопходне елементе – текст је

организован у шест поглавља, којима претходи јасан увод, који садржи кратак приказ проблематике проучавања хумора уз помињање значајних дефиниција хумора, доминантних праваца и приступа његовом проучавању, као и опште терминологије која се надаље користи у дисертацији. Истиче се да се дисертација бави вербалним хумором, наспрам невербалног (нпр. визуелног). У уводу су укратко представљени фундаментални постулати теорије релеванције Дана Спербера и Дирдри Вилсон и основна терминологија везана за ову теорију. Врло јасно су дефинисани предмет и циљ дисертације, као и хипотезе од којих се полази, а представљени су и извори корпуса вицева на енглеском и српском језику. Дисертацију заокружује закључак у коме су сумирани резултати, а такође су истакнута како ограничења овог истраживања тако и могући правци даљих истраживања у овој области. Ову дисертацију такође карактерише одличан, промишљен и веома прикладно одабран списак реферисане литературе од 190 јединица, које обухватају најзначајније изворе из свих области релевантних за сложену тему истраживања.

У главном делу рада, најпре је представљен појам хумора, и дат преглед проучавања хумора уопште, с посебним нагласком на језичко проучавање хумора. Уз кратак осврт на историјат проучавања хумора, представљене су три главне и опште савремене теорије хумора, које се пре могу назвати приступима: теорија супериорности, теорија ослобађања и теорија неподударности. После кратког описа прве две теорије, већи део поглавља посвећен је теорији неподударности, која је изнедрила већину језичких приступа проучавању хумора, а значајна је и за проучавање у оквиру теорије релеванције. Овде је подробно објашњен појам *вица* и још неколико појмова који се уско везују за вицеве и хумор, као и за формално проучавање хумора. Теорија неподударности, или често теорија неподударности и разрешења, у основи је већине приступа проучавању хумора који дотичу лингвистику. Представљени су њени најутицајнији приступи проучавању хумора, а за сваки су дати илустративни примери вицева.

У наредном поглављу детаљно је приказана теорија релеванције Дана Спербера и Дирдри Вилсон кроз њене основне постулате, која чини општу теоријску основу за анализу вицева у дисертацији. Најпре је истакнута разлика између кодне и инференцијалне комуникације, уз напомену да се теорија релеванције заснива на инференцијалној комуникацији или, прецизније, на показно-инференцијалној комуникацији. У одељку који следи приказан је Грајсов принцип кооперативности, из којег је теорија релеванције делимично проистекла. Затим су детаљно приказани постулати теорије релеванције везани за когницију и за комуникацију, тим редом, сажетим као когнитивни и комуникативни принцип релеванције. У последњем одељку расправља се о кључном питању разумевања и процесу разумевања у оквиру теорије релеванције, уз разраду Грајсовог концепта имплицатуре и увођење новог појма *експликатура*. Посебан осврт дат је на људску способност метапредстављања и његов значај за међуљудску комуникацију. Треба посебно истаћи да ово, кључно, поглавље дисертације карактерише изузетно јасан и подробан, а промишљено кондензован приказ веома сложених питања и идеја које чине теоријски оквир емпиријског истраживања представљеног у другом делу рада.

У засебном поглављу приказана је могућа примена теорије релеванције на проучавање хумора. Теоријска дискусија илустрована је вицевима на енглеском или српском језику. Приказан је рад најутицајнијих проучавалаца хумора у оквиру теорије релеванције, с опширним освртом на рад Франциска Јуса, чији су модели и класификације употребљени за анализу вицева у емпиријском делу рада. Јус је током свог рада предложио неколико подела вицева, а најновија је изнедрила *модел*

укрићених кругова, помоћу којег је у дисертацији извршена анализа вицева из корпуса. Кругови заправо представљају три различите групе информација којима аутор вица манипулише ради остваривања хумористичног ефекта и којима прималац вица мора да приступи како би успешно разумео виц. Ове групе информација чине „кругове“: *оквир за разумевање*, *културни оквир* и *тумачење исказа*. Према Јусу, манипулисање информацијама из једног, два или сва три круга даје седам типова вицева. У вицевима типа 3, који комбинују оквир за разумевање и тумачење исказа, Јус је уочио четири под-шаблона ове комбинације, који су посебно анализирани у емпијском делу рада.

У емпијском делу дисертације, у формалном смислу су такође заступљени сви неопходни елементи, како детаљан опис анализираних корпуса текстуалних вицева у форми питање/одговор на енглеском (117) и српском језику (98), тако и примењени методолошки оквир за анализу. Наведене су предности Јусовог модела у односу на остале теоријске оквири и представљена је методолошка основа за анализу вицева. Други одељак овог поглавља посвећен је анализи вицева из корпуса, тј. утврђивању механизма и стратегија којима се у вицевима остварује хумористични ефекат. У трећем одељку овог поглавља, веома јасно и прегледно представљени су резултати анализе, као и дискусија резултата. На почетку је контрастиран параметар заступљености три Јусова круга и седам типова вицева одређених на основу њих. Сличност је уочена у заступљености оквира за разумевање, док су разлике примећене у далеко већој заступљености културног оквира у енглеским, односно тумачења исказа у српским вицевима. У заступљености појединачних типова махом су уочене разлике. У оквиру овог параметра посебно су анализирани вицеви који се заснивају на тумачењу исказа, искључиво или у комбинацији с осталим круговима, пошто тумачење исказа подразумева само језички аспект за стварање и разумевање вицева. Најпре је анализирана заступљеност инференцијалних стратегија потребних за успешно разумевање вицева. У корпусу су идентификоване следеће инференцијалне стратегије: промена логичке форме; додела референса; раздвоначавање: полисемије, хомонимије, хомофоније, паронимије и сливенице; слободно обогаћивање; конструисање *ad hoc* концепта; и приписивање дословног значења фразама. Затим је анализирана заступљеност ових стратегија у вицевима из корпуса. Посебно су анализирани вицеви типа 3, који садрже спој оквира за разумевање и тумачења исказа, на основу четири под-шаблона које је уочио Јус. Јусов модел посебно, а теорија релеванције уопште, успешно су примењени на анализу остваривања хумористичног ефекта у енглеским и српским вицевима типа питање/одговор.

Емпијско истраживање представљено у овом делу дисертације одликује систематичност, перцептивност у анализи и веома јасно представљање комплексних процеса. Несумњив оригинални научни допринос представља врло успешна примена одлично дефинисаног теоријског оквира у иновативној анализи оригиналног језичког корпуса, чиме је и сам теоријски оквир добио значајну потврду. Такође, веома јасан језички израз аутора треба истаћи као посебан а значајан квалитет, који се не среће довољно често у радовима овог типа и обима.

У наредном, шестом поглављу, аутор се посвећује проблему преводивости вицева. У првом одељку овог поглавља аутор разматра улогу језика, а посебно културе, у превођењу вицева, истичући сличности и разлике између енглеског и српског језика и културе, које могу да олакшају или отежају превођење вицева. Док језички аспект превођења овде подразумева два језика: енглески и српски, међукултурни аспект је далеко сложенији, јер се српски вицеви не ослањају искључиво на српску културу, већ их нужно прожимају и културе бивших југословенских република; насупротив томе, постоји више англофоних култура, попут британске, америчке, аустралијске или

канадске. Представљено је и неколико класификација вицева на основу њихове преводивости, на основу језичко-културних аспеката и само на основу културног аспекта. Наведени су и поједини културни елементи који могу да олакшају или отежају превођење вицева између енглеског и српског језика.

Проблем преводивости вицева даље се разрађује у другом одељку шестог поглавља, уз укључивање оквира теорије релеванције и још једну поделу према Јусу, у којој превођење вицева зависи од три фактора: културног, семантичког и прагматичког. Прагматичком фактору даје се приоритет приликом превођења јер је он носилац хумористичног ефекта, нарочито код теже преводивих вицева, а као суштина превођења вицева види се задржавање хумористичног ефекта у преводу. То значи да при превођењу понекад треба занемарити културни и семантички аспект, што за резултат може да има превод вица који ни по чему не личи на изворни виц осим по хумористичном ефекту који се остварује истим прагматичким механизмима. Контрастирани су изворни вицеви на енглеском, српском, а у неколико примера и на шпанском језику, с њиховим преводима на поменуте језике. За вицеве који би могли да се учине непреводивим или тешко преводивим понуђен је превод у складу с принципима релеванције, који успешно преносе хумористични ефекат изворника. С друге стране, дато је пар примера већ преведених вицева с енглеског на српски језик где се чини да је хумористични ефекат изгубљен у преводу јер је предност дата семантичком, а не прагматичком аспект. Дискусија о превођењу вицева изнедрила је и пар оригиналних вицева које је кандидат осмислио, а све у складу с принципима релеванције.

Како и сам аутор истиче у закључку, „стварање хумора је уметност, што његово превођење чини још изазовнијим и сложенијим“ (стр. 210). Ова дисертација показала је да теорија релеванције нуди одличан оквир који се може веома успешно применити у објашњавању стварања, тумачења и разумевања хумора. Стога ова дисертација представља драгоцен допринос не само у домену лингвистичке прагматике, већ и у домену примењене лингвистике и превођења, јер нуди иновативан, теоријски јасно утемељен и емпиријски потврђен принцип којим се могу решити неки од најтежих преводилачких проблема, и то не само у домену хумора.

4. ДОПРИНОС АКАДЕМСКОЈ И ШИРОЈ ЗАЈЕДНИЦИ

Елементи доприноса академској и широј заједници др Предрага Никетића огледају се у следећем:

4.1. Учешће у раду тела факултета и Универзитета

- Члан Наставно-научног већа Факултета заштите на раду у Нишу (2011–2018)
- Члан Савета Факултета заштите на раду у Нишу, Одлука број 03-447/10 од 22.11.2018. године
- Члан Канцеларије за међународну сарадњу Факултета заштите на раду у Нишу, Одлука број 01-18/72 од 11.04.2019. године

4.2. Руковођење активностима на факултету и Универзитету

- Академски координатор за Еразмус+ програме мобилности на Факултету заштите на раду у Нишу

4.3. Допринос активностима које побољшавају углед и статус факултета и Универзитета

- Држање предавања по позиву на тему „Милкишејк и полароиди – језички хумор у вицевима на енглеском и српском језику“ у организацији Друштва младих лингвиста, Научни клуб Центра за промоцију науке, Београд, 13.12.2018. (приложена потврда)

4.4. Рецензирање и лекторисање радова

- Рецензент рада за 18. научни скуп Човек и радна средина на Факултету заштите на раду у Нишу, Потврда број 01-356/1 од 12.12.2019. године
- Рецензент рада за часопис Филозофског факултета у Тузли ДХС – Друштвене и хуманистичке студије, Потврда од 28.11.2019. године
- Лектура текстова за енглески језик за *Теме* – Часопис за друштвене науке, који објављује Универзитет у Нишу, све свеске за 2013, 2014. и 2015. годину (приложени импресуми)

4.5. Организација и вођење локалних, регионалних, националних и међународних стручних и научних конференција и скупова

- Члан организационог одбора 17. научног скупа с међународним учешћем „Човек и радна средина – Управљање комуналним системом и заштита животне средине“ у организацији Факултета заштите на раду у Нишу 2017. године

5. МИШЉЕЊЕ О ИСПУЊЕНОСТИ УСЛОВА ЗА ИЗБОР

На основу увида у документацију, Комисија је мишљења да др Предраг Никетић, асистент са докторатом Факултета заштите на раду у Нишу, у складу са Законом о високом образовању Републике Србије („Службени гласник РС“ бр. 88/2017, 27/2018, 73/2018, 67/2019), Статутом Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“ бр. 8/2017, 6/2018, 7/2018, 2/2019, 3/2019 и 4/2019) и чланом 12. Ближих критеријума за избор у звање наставника Универзитета у Нишу („Гласник Универзитета у Нишу“ бр. 3/2017, 4/2018, 5/2018, 1/2019, 2/2019) **испуњава услове за избор у звање доцент** за ужу научну област Филолошке науке – англистичка филологија на Факултету заштите на раду у Нишу, јер има:

- научни степен доктора наука из области филолошких наука,
- позитивно оцењено приступно предавање из уже научне области за коју се бира од стране високошколске установе која је објавила конкурс,
- остварене активности у пет елемената доприноса широј академској заједници,
- у последњих пет година објављен рад у часопису чији је издавач Универзитет у Нишу, односно један од факултета, у којем је првопотписани аутор:
 1. Niketić, P. (2019). Social Harm(lessness) of Gender Humour: Critical Analysis of Gender-Disparaging Verbal Humour. *Teme*, Vol. 43, No. 3, pp. 827–838. ISSN: 1820-7804 <https://doi.org/10.22190/TEME160126050N> **M24**
- у последњих пет година објављена два рада у часописима који се издају на енглеском језику и у којима је првопотписани аутор:

1. Niketić, P. (2016). Evidentiality in English and Serbian Quality Daily Press. *Facta Universitatis, Series: Linguistics and Literature*, Vol. 14, No. 1, pp. 41–61. ISSN 2406-0518 M51 (h-index: 1)
 2. Niketić, P. (2019). Conceptual blending in English and Serbian question-and-answer jokes: cultural transfer issues. *European Journal of Humour Research*, Vol. 7, No. 4, pp. 106–124. <http://dx.doi.org/10.7592/EJHR2019.7.4.niketic> (časopis indeksiran na ERIH PLUS listi <https://dbh.nsd.uib.no/publiseringskanaler/erihplus/periodical/info.action?id=486148>)
- у последњих пет година једно излагање на међународном скупу:
 1. Niketić, P. Use of Personal Names in English and Serbian Canned Jokes. *The Sixth International Congress – Applied Linguistics Today – Language, Literature and Interdisciplinarity (ALT6)*. 12–13 October 2018, Belgrade, Faculty of Philology, University of Belgrade.

6. ЗАКЉУЧАК И ПРЕДЛОГ КОМИСИЈЕ

На основу изнетих података о научноистраживачким и стручним активностима и постигнутим резултатима кандидата, о његовим академским квалитетима, склоностима и способностима, укључујући и наставни рад, као и на основу вредновања доприноса академској и широј заједници, Комисија констатује да је кандидат др Предраг Никетић у периоду од пет година до расписивања конкурса остварио све потребне услове за избор у звање доцент, те да га за избор препоручује не само обим већ и веома висок квалитет остварених резултата.

У претходном петогодишњем периоду, уз одбрањену докторску дисертацију и стечено звање доктора наука из уже области англистичке филологије, кандидат има објављен један рад у научном часопису међународног значаја, једно саопштење с међународног научног скупа објављено у целости, два рада у научним часописима националног значаја, и један рад у часопису без категорије индексиран на ERIH PLUS листи. Стога Комисија закључује да је у научноистраживачком домену кандидат остварио укупан коефицијент компетентности $M=14,5$, те да његов научни рад одликује како иновативност у приступу и одлично познавање савремених теоријских приступа, тако и, нарочито, методолошка прецизност и систематичност, те способност за јасно представљање комплексних садржаја.

Поред тога, треба истаћи да др Предраг Никетић има дванаест година наставног и педагошког искуства на Факултету заштите на раду у Нишу, Филозофском факултету у Нишу и Гимназији „Стеван Сремац“ у Нишу. Као сарадник у настави, асистент и асистент са докторатом учествовао је у организацији и реализацији наставних активности на Факултету заштите на раду у Нишу на предмету који припада ужој научној области за коју је расписан конкурс: Енглески језик на основним академским и мастер академским студијама. Укупан наставни рад кандидата, залагање за помоћ студентима у савладавању градива, и иновирање и унапређење наставе на Факултету заштите на раду такође га препоручују за избор у звање доцент.

На основу свега наведеног, а имајући у виду Закон о високом образовању Републике Србије, Правилник о поступку стицања звања и заснивања радног односа наставника Универзитета у Нишу и Ближе критеријуме за избор у звање наставника

Универзитета у Нишу, Комисија закључује да др **Предраг Никетић** испуњава услове за избор у звање доцент.

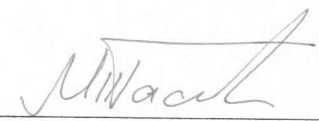
Комисија предлаже Изборном већу Факултета заштите на раду у Нишу и Научно-стручном већу за друштвено-хуманистичке науке Универзитета у Нишу да др **Предрага Никетића**, асистента са докторатом Факултета заштите на раду у Нишу, изабере у звање доцент за ужу научну област Филолошке науке – англистичка филологија на Факултету заштите на раду у Нишу.

У Нишу, 28.02.2020. године

Чланови комисије

др Татјана Пауновић, ред. проф.
Филозофског факултета у Нишу, председник

др Даница Пиршл, ванр. проф.
Факултета спорта и физичког васпитања у
Нишу, члан

др Милош Тасић, доц.
Машинског факултета у Нишу, члан